

на призываніе, седьмь прошенія и слово-
словіе.

П. Какъ ся чеше призываніе-шо?

О. Отче нашъ. Иже еси на небесѣхъ.

*П. Защо ни повѣлява Исусъ Христосъ да при-
зываме Бога съ имя Отець?*

О. За да стоимь прѣдъ Бога въ Молитвѣ-тѣ не само съ страхъ, като раби прѣдъ Господа, нъ и съ любовь и надѣжбѣ, като дѣца прѣдъ бащѣ.

*П. Какъ ся чеше шрво-шо прошеніе ошъ мо-
литвѣ-шѣ Господнѣхъ?*

О. Да свѣтитса имя Твое.

П. Що просимь съ шова?

О. Просимь Му да ни помѣга да държимь съ благоговѣніе въ ума си Негово-то Свято имя, и да го произносимь съ уста-та си, и така съ добры дѣла и съ святъ животъ да помагаме за распространіе-то на слава-тѣ Му между чловѣци-ты.

*П. Какъ ся чеше шоро-шо прошеніе ошъ мо-
литвѣ-шѣ Господнѣхъ?*

О. Да придеть царствіе твое.

П. Що просимь съ шова?

О. Просимь помощь Божию, за да не царува въ насъ грѣхъ-тѣ, нъ Духъ Божій да ны управя камъ добро-то и блаженство-то.

*П. Какъ ся чеше шреше-шо прошеніе ошъ мо-
литвѣ-шѣ Господнѣхъ?*

О. Да вждеть воля Твоя, ако на небеси и на земли.

П. Що просимь съ шова?

О. Съ това прошеніе приносимь своѣ-тѣ воля въ жертвѣ Богу, и просимь да прави Той съ насъ шото Му е угодно, спорядъ Неговѣ-тѣ мѣдрость; подобно просимь да сѣ послушни на воля-тѣ Му и